

MAGNA CHARTA UNIVERSITATUM

PREÀMBUL

Els Rectors de les Universitats europees sotasignats, reunits a Bolonya arran del IXè Centenari de la més antiga de les universitats, quatre anys abans de la supressió definitiva de les fronteres intercomunitàries i amb la perspectiva d'una àmplia col·laboració entre tots els pobles europeus, creient que els pobles i els estats han de ser més conscients que mai del paper que les universitats han de tenir en una societat que es transforma i que s'internacionalitza, consideren:

1) que el futur de la humanitat, en aquest final de mil·lenni, depèn en gran mesura del desenvolupament cultural, científic i tècnic que es forja en els centres de cultura, de coneixement i de recerca en què s'han convertit les autèntiques universitats;

2) que la tasca de difusió dels coneixements que la universitat ha d'assumir en relació amb les noves generacions implica avui dia que aquesta institució s'adreci també al conjunt de la societat, atès que el seu futur cultural, social i econòmic exigeix un considerable esforç de formació permanent;

3) que la universitat ha d'assegurar a les futures generacions l'educació i la formació que els permeti de contribuir al respecte pels grans equilibris del medi natural i de la vida.

I proclamen davant dels Estats i de la consciència dels pobles els *principis fonamentals* que han d'inspirar la vocació de la universitat en el present i en el futur.

PRINCIPIS FONAMENTALS

1. La Universitat, en el si de societats organitzades de manera diversa segons condicions geogràfiques i raons històriques, és una institució autònoma que produeix i que transmet cultura, de manera crítica, mitjançant la recerca i l'ensenyament.

Perquè es pugui obrir a les necessitats del món contemporani, en aquest esforç de recerca i de docència, la Universitat ha de tenir independència moral i científica respecte a qualsevol poder polític, econòmic i ideològic.

2. A les universitats, l'activitat didàctica és indissociable de l'activitat de recerca, per tal que l'ensenyament pugui seguir tant l'evolució de les necessitats com les exigències de la societat i dels coneixements científics.

3. La llibertat de recerca, d'ensenyament i de formació són els principis bàsics de la vida de les universitats, i per tant els poders públics i les universitats, cadascú en el seu àmbit de competència, han de garantir i de promoure el respecte per aquesta exigència fonamental.

En el rebuig de la intolerància i en el diàleg permanent, la universitat és un lloc de trobada privilegiat entre els professors —que tenen la capacitat de transmetre el coneixement i els mitjans per desenvolupar-lo gràcies a la recerca i a la innovació— i els estudiants —que tenen el dret, la voluntat i la capacitat d'enriquir-se amb aquest coneixement.

4. La universitat, dipositària de la tradició de l'humanisme europeu, però amb la voluntat constant d'arribar al saber universal, per tal d'acomplir la seva missió, ignora qualsevol frontera geogràfica o política, i afirma la imperiosa necessitat de coneixement recíproc i d'interacció entre les cultures.

MITJANS

L'acompliment d'aquests objectius en el marc dels principis esmentats exigeix uns *mitjans* eficaços i per tant adaptats a la situació contemporània.

1. Per poder preservar la llibertat d'investigació i d'ensenyament, s'han de facilitar els instruments adequats a tots els membres de la comunitat universitària.

2. La selecció del professorat i la reglamentació del seu estatut han d'estar orientades pel principi d'indissociabilitat entre la tasca investigadora i l'activitat docent.

3. Cada universitat ha de garantir als seus estudiants la llibertat i les condicions necessàries per assolir els seus objectius en matèria de cultura i de formació, respectant sempre l'especificitat de cada situació.

4. Les universitats —i especialment les universitats europees— consideren que tant l'intercanvi recíproc d'informació i de documentació com la proliferació d'iniciatives científiques comunes són els instruments fonamentals per poder progressar d'una manera constant en el coneixement.

És per aquests principis que les universitats estimulen la mobilitat del professorat i de l'alumnat i consideren que una política general de convalidacions en matèria d'estatuts, títols i exàmens (respectant les titulacions nacionals), i de concessió de beques, constitueix l'instrument fonamental que permet l'exercici de la seva missió actual.

Els Rectors sotasignats, en nom de les seves universitats, es comprometen a obtenir tots els mitjans per tal que cada Estat, i les organitzacions supranacionals afectades, es puguin inspirar progressivament en les disposicions d'aquesta Carta, expressió unànime de voluntat autònoma de les universitats.